

עיריית רמלה

פרטיכל מועצה מס' 13 - 10/2011

מישיבה מן המניין של מועצת העירייה שהתקיימה ביום רביעי ה' בחשוון תשע"ב (2 נובמבר 2011), בספריה העירונית על שם בלפר, רח' ויצמן 1 ברמלה.
נרשם ע"פ הקלטה ונערך ע"י שמוליק קולישבסקי – מזכיר בכיר.

נוכחים ה"ה:

עו"ד מרדכי יצחקי - מ"מ רה"ע, היו"ר
מר ניסים פנחסוב – סגן רה"ע
גב' ענבל רדה – חברת מועצה
הרב איתן דהאן – חבר מועצה
הרב מיכאל דרעי – חבר מועצה
מר אליהו חדד – חבר מועצה
מר פאיז מנסור – חבר מועצה
עו"ד עבד אבו עאמר – חבר מועצה
עו"ד גלית נחמני – חברת מועצה

חברי צוות תכנון מתאר למרכז העיר העתיקה

מירי ישראל – מהנדסת העיר
ד"ר שמעון גת – יועץ היסטורי וארכיאולוגי
אדר' עמי שנהר – ראש צוות התכנון
גב' רות מעוז – אדר' נוף
גב' ליבנה רונן שואף – שימור מבנים
מר יהודה אריה – תחבורה
גב' שרון שפר – חברה ושיתוף ציבור

חסרים ה"ה:

מר יואל לביא – רה"ע
מר שמעון שלוש
מר אברהם אילוז
גב' זינה יסקוב
אברהם לוינסון
מר בני אלבז
ד"ר מחמוד אלג'רושי
מר מיכאל וידל

נוכחים:

מנכ"ל העירייה, היועץ המשפטי, מנהלי מחלקות העירייה.

על סדר היום:

2. הצגת שלב א' לתוכנית מתאר מרכז העיר, הצוות התכנון, חזון, מטרות ויעדים.
(נספח מס' 1)

2. הצעות החלטה המוגשות ע"י ראש העירייה לשיבת המועצה.

פרטיכל מועצה מס' 13-2011/10

מיום 2.11.2011

דף מס' 2

3. אישור פרטיכלים:

1. בטיחות בדרכים: (1) מס' 13-2011/2 מיום 31 ביולי 2011.
2. תרבות תורנית: (1) מס' 13-2011/1 מיום 25 בספטמבר 2011.
3. הנחות באגרות פיתוח: (1) מס' 13-2011/2 מיום 4 באוקטובר 2011.
4. איכות הסביבה: (1) מס' 13-2011/1 מיום 9 באוקטובר 2011.
5. ועדת קליטה: (1) מס' 13-2011/3 מיום 10 באוקטובר 2011.

4. הגשת דו"ח תלת חודשי על פעולות העירייה לחודשים יולי-ספטמבר 2011. עפ"י סעיף 140 ב' (ב') לפקודת העיריות.

עו"ד מ. יצחק, יו"ר:

אני שמח לפתוח ישיבת מועצה מן המניין, 10/2011-13. על סדר היום – נושא, האמת, שאני עוד מעט אגע בו במספר משפטים – הצגת שלב א', שלב א' לתוכנית מתאר מרכז העיר. צוות התכנון נמצא כאן, ומהנדסת העיר יציגו את הנושא. החזון, מטרות ויעדים. אני קצת אוסיף עוד מספר משפטים קצרים בהמשך. יש עמוד אחד באמצע סדר היום שהוא הצעות החלטה המוגשות ע"י ראש העירייה לישיבת המועצה. כמה דברים שטריוויאליים שם, אני מעלה כאן. כן. אנחנו נדרשים לאשר את הפרוטוקולים הבאים: זהירות בדרכים מס' 13-2011/2 מיום 31 יולי 2011, תרבות תורנית מס' 13-2011/1 מיום 25 לספטמבר 2011, הנחות באגרות פיתוח מס' 13-2011/2 מיום 4 באוקטובר 2011, נדמה לי שבאגרות פיתוח אין צורך לאשר, רק מונח על שולחנה של המועצה, איכות הסביבה מס' 13-2011/1 מיום 9 באוקטובר 2011, ועדת קליטה מס' 13-2011/3 מיום 10 באוקטובר 2011. ובסיום, תיק שקיבלתם יש לנו את הדו"ח התלת חודשי, שכל מחלקה הגישה על הפעילויות בעירייה. האמת היא שהיום ישיבת המועצה קצת שונה מהמאפיינים המקובלים שיש לנו בישיבות המועצה הרגילות. כאן אנחנו הולכים לעצור, בעצם, באיזה שהוא מקום, ושומעים חזון על משהו לטווח היותר רחוק, והוא הנושא של פיתוח מרכז העיר. כפי שמופיע לפניכם בתיק, אז קיימת וועדת היגוי, שיואל לביא הוא אחד מהם, עדית בר יוסף, מירי ישראל - מהנדסת העירייה, רשימה מאוד ארוכה של גורמים מקצועיים וגורמים מייעצים, שמתעסקים בפיתוח מרכז העיר. לא סוד הוא שמרכז העיר, ובפרט העיר העתיקה, לא קיבלו את השיקום ואת החזות כפי שהיה ראוי שיקבלו. התשובה לכך היא פשוטה – עלויות, עלויות, עלויות, העלויות הכספיות שהן מאוד מאוד גבוהות. אני לא אכנס למרכז העיר ולפיתוח, כי יש כאן את עמי שנהר, יש כאן בהתחלה גם את מירי ישראל, מהנדסת העיר, שתפתח ותאמר מספר משפטים. אבל אני כן אגע בנקודה אחת שהיא נושקת. מעבר לנושא של פיתוח מרכז העיר, הנהלת העיר עוסקת גם בנושא של

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 3

הנושא של התיירות, שזה הנושא שגם הוא לא קיבל את העדיפות הראויה לו. ישנה יוזמה של משרד ראש הממשלה, שיש נציג מטעמו שעומד בראש הפרויקט הזה, למזג בנושא תיירות בין שתי, בין שתי הערים – בין לוד לבין רמלה. גם ברמלה יש מרכזים תיירותיים אטרקטיביים, אם ישקיעו בהם בצורה ראויה, וגם בלוד. כבר התקיימו מספר ישיבות יחד עם ראש הוועדה הקרואה בלוד, יחד עם ראש עיריית רמלה, עם הצוותים המקצועיים כדי לעשות סינכרוניזציה וליצור פרויקטים משותפים. גם פרופסור רובינשטיין, מי שהיה פעם שר החינוך, דמות מוכרת, נרתם לסוגייה הזו. רשות העתיקות מוכנה להשקיע לא מעט כסף בנושא התיירות, אבל כאן מדובר גם במשאבים כספיים עצומים. בתוך הפרויקט התיירותי הזה, אנחנו בהחלט רואים את הנושא של העיר העתיקה כאבן שואבת מרכזית לכוונה של הרשות. אני מזמין את מירי ישראל, מהנדסת העיר, לפתוח מספר משפטים. לאחר מכן אנחנו נעבור לעשרים דקות הצגה פלוס-מינוס. תנסו להצטמצם למסגרת הזו. עשרים דקות הצגה של הפרויקט, כדי לאפשר לחברי מועצת העיר אחר כך או לשאול שאלות, או להעיר את הערותיהם, שכפי שאמרת, הדיון פה הוא באיזה שהוא מקום דיון של טווח רחוק, הוא דיון של מצב, אנחנו בדרך כלל לא זוכים לו הרבה מאוד פעמים כחברי מועצת העיר. בבקשה, מירי.

גב' מ. ישראל:

טוב, ובכן, התוכנית שאנחנו, הנושא שאנחנו הולכים להציג היום, כמו שמוטי אמר, זה תוכנית מתאר של מרכז העיר העתיקה ומרכז העיר בכלל, כאשר התוכנית הזו היא תוכנית שיזומה לפני כשנה, הזמינה אותה וגם מממנת אותה משרד הפנים, אבל אנחנו חשבנו שהתוכנית הזו, על מנת שהיא לא תהיה עוד איזו שהיא חוברת, שהושקעה בה ותושקע בה וכבר מושקעת בו הרבה מאוד עבודה, תוכנית מדף, ראינו חשיבות עליונה בכך שהתוכנית הזו תיעשה יחד עם העיר, בשיתוף עם העיר וזאת, בעצם, תוכנית, תוכנית שלנו, לצורך העניין. אני לפני כשנה, האמת שאולי גם קצת בגלל הרקע שלי, מתחום של אדריכלות עיר, ראיתי חשיבות, ואני עדיין רואה חשיבות מאוד גדולה לתוכנית הזו, וזה גם קצת להרגיש שאתה גם קצת עושה משהו ומסתכל, ומטפל ומתנפל על העיר, כפי שבאמת מגיע לה, מעבר לעבודה היום-יומית של רישיונות, ובקשות להיתרים, והריסות וכדומה, שיש להם משמעות רבה ביותר גם במסגרת של תוכנית מתאר. ודבר, דבר נוסף הוא שהתוכנית הזו, בשונה מתוכניות מתאר כוללות לעיר, ואני תיכף מעבירה את השרביט לעמי, שהוא ימשיך את ה-, הם עושים את המלאכה, בשונה מתוכנית מתאר רגילה לעיר, כפי שגם אני מכירה, זה שהיא תוכנית שאנחנו מנסים, ככל שאפשר, שהיא תהיה תוכנית יישומית. היא נקראת ב-TITLE תוכנית מתאר, אבל אנחנו, גם העבודה ש-, אנחנו בשנה שלמה של עבודה של איסוף, איסוף חומרים, ירידה לקרביים, פשפוש, סיורים וכדומה, ישיבות עבודה דו-שבועיות,

אחת לשבועיים, במשך שנתיים, ואנחנו רק בשלב השני של התוכנית. ועל מנת שהיא תהיה תוכנית שאפשר יהיה משהו לעשות איתה, ובמובן הזה היא לא תוכנית לטווח רחוק בלבד, היא גם תוכנית להצעות קונקרטיות לטווח מיידי, כאשר כבר היום כל בקשה להיתר וכל יוזמה בתחום של התוכנית הזו, אנחנו בוחנים אותה עם הצוות, שהוא מאוד משתף פעולה, והוא כבר, לדעתי, כבר על גבול עבודה בהתנדבות עם השעות שאנחנו מעסיקים אותו, על מנת שכל מה שנעשה היום גם יתאים לכוונות של התוכנית, ואת הצוות התכנון זה צוות רב דיסציפליני, רב תחומי. עמי תיכף יציג את הצוות. כאשר אנחנו עברנו את השלב הראשון של איסוף החומר. אנחנו בשלב השני של חזון העיר, וקבלת החלטות על דמות העיר וחלופות לאן אנחנו רוצים. ועוד כשבוע, שבוע וחצי, אמור להתקיים בוועדה המחוזית, עם כל משרדי הממשלה שלוקחים חלק בוועדה המחוזית, דיון בנושא, ואנחנו רוצים ש-, וחשבנו שחשוב מאוד שלפני כן יהיה דיון כאן בפני מועצת העיר, גם להציג את העבודה שנעשתה, גם להציג את צוות התכנון, וגם לבוא מגובשים עם חזון עירוני, שהוא על דעת החברים. אני מעבירה לעמי את ה-

מר ע. שנהר:

תודה. אז קודם כל, תרשו לי להציג את חברי הצוות, גם שרובם נמצאים כאן. מעין אלימן, מרכזת הצוות במשרדנו. ושם לפי הסדר, רות מעוז - אדריכלית הנוף, שרון שפר - אשת החברה ושיתוף הציבור, שמעון גת - איש ההיסטוריה והארכיאולוגיה שלנו, מילה נוימן ורם חקלאי הם הכלכלנים, ליבנה רונן שואף - השימור, ויהודה אריה - איש התחבורה. אז, רן חקלאי ומילה - כלכלה ותיירות. אם כך, אתם רואים שזה, ואנחנו ממונים, כמובן, ראש הצוות וצוות התכנון, והתכנון הפיזי, ולכן אנחנו באמת מציגים כאן תוכנית רב תחומית, שמתמודדת עם כל התחומים. לראשונה, ויש כאן באמת הזדמנות, התוכנית, כמו שמירי אמרה, ממומנת על ידי משרד הפנים, ושותפים בעיצובה, למעשה, כל הגורמים, כל השחקנים הראשיים, היינו, מינהל מקרקעי ישראל, משרד הבינוי והשיכון, משרד התחבורה, התיירות, הגנת הסביבה. הכל, כמובן, בעצם, במטרה אחת - שיחד עם העירייה ועבור העירייה, ליצור סוף סוף תוכנית לאזור ה-, לאזור המוזנח הזה. אז כמה מילים על המצב הקיים. אני אדבר מאוד מהר, ותסלחו לי שזה יהיה טלגרפי במסגרת הזמן, כי יש באמת הרבה מה לספר. אז תראו, מצד אחד, אני רוצה לומר, לדבר על האוצרות של המקום הזה. אגב, אולי כדאי קצת להחשיך כי, כי אני רואה שהתמונה מאוד חלשה. לפחות באזור הזה. זה ניתן? לא, הפוך. אולי את המנורות? יותר טוב, נכון? אולי את המנורה הזאת אפשר לסגור? טוב, לא לגמרי חושך כי יירדמו. טוב, אז מצד אחד, המקום עתיר באוצרות. ושמעון, אולי תוכל אחר כך להוסיף איזה מילה. בעזרתו של שמעון למדנו את האזור הזה, ויש בו מבנים היסטוריים מהתקופה האסלאמית הקדומה, וזה דבר יוצא, יוצא מגדר הרגיל. המגדל הלבן, והמסגד הגדול,

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 5

והבריכה, בריכת הקשתות וכך הלאה. הדברים ידועים. המסגד הגדול, למשל, ששמעון לימד אותנו שזה, בעצם, גם הייתה כנסייה צלבנית מהיפות בארץ. ומבנים רבים אחרים, שמיפנו אותם ולמדנו אותם. הדברים, שוב, ידועים. אבל, כידוע לכולם, רוב המבנים האלה די מוזנחים. קיימים מבנים היסטוריים נוצרים. גם הם מעניינים ומרתקים. חברה, זה מפריע שם. הטרסה סנטה, למשל, ידוע ביותר. תסתכלו לרגע על התמונה למטה של החצר, של המנזר של טרה סנטה, שהיא לא נופלת ביופיה מאשר קלוייסטרים כאלה, חצרות של בניינים דומים שאנחנו רואים באיטליה או בצרפת. הכנסייה עצמה, וכך הלאה. ראינו את כנסיית גיאורגיוס הקדוש, למשל. שוב, אני מניח שכולכם מכירים. התייר הישראלי, לדעתי, לדעתנו, פחות מכיר. ואלה בהחלט אוצרות. וגם מקום כמו המרכז הקראי, שהוא בעל חשיבות ברמלה, בכלל וכו'. בין לבין, אני מדלג כי על כך אחד מאלה, כמובן, אפשר לדבר, והרבה, וזה תענוג. אבל בין לבין, יש הרבה מאוד מבנים "רגילים", במרכאות, כלומר, הם לא שייכים, אין להם איזה אבא ואמא של כנסייה או וקף או מנזר כזה או אחר, או אולי בבעלות, אבל, אבל הם ריקים, ומוזנחים ומתפוררים, וחבל. משום שאי אפשר לדבר כשמדברים על עיר עתיקה, תבינו, אי אפשר לדבר רק על כמה מונומנטים, אלא זה מכלול שלם. אז בין לבין יש הרבה מבנים מעניינים, אבל רובם במצב די רעוע. עכשיו, מצד שני, יש לנו את השווקים – יש את רחוב הרצל, יש שוק יום ד', השוק הקבוע. כל אלה – אני רואה אותם, אנחנו רואים אותם כאוצרות, כמשאבים בלתי רגילים, שהרבה ערים היו מתקנאות בזה. לא לקחת את זה כמובן מאליו. בשיחות עם תושבים, ופה אני עוזב רגע את הפיזי ומדבר על בני אדם. בשיחות עם תושבים, ובנתונים שאספנו, מרבית התושבים באזור הזה, כמו שאנחנו יודעים, הם מוסלמים, קצת נוצרים, קצת יהודים. רובם מדברים על בעיות, על מצוקת דיור, על הזנחה, ובעיה קשה שעלתה, שוב, שוב ושוב בהרבה שיחות, היא הבעיה הנכסית. הרבה מאוד תושבים יושבים כאן או כדייר מוגן, או דמי מפתח, או כל מיני איזה קומבינות אחרות של עמידר, שבעצם, הם יושבים בשטח, אבל הם לא בעלים של ממש. וזה מצב ידוע לנו מעכו, ומיפו, ומנצרת ומהרבה מקומות אחרים, ובכולם זה אותה, אותה תופעה. אם אתה לא בעלים של הנכס שאתה יושב בו, אין לך שליטה ואין לך עניין רב בשיקום שלו ובשיפוץ שלו, כי זה לא שלך. להיפך, יש להם אפילו חשש שאם האזור ישתקם, מצבם היחסי יהיה יותר גרוע. אז לכן, זה דבר בסיסי. כן. באותה הזדמנות אני יכול להראות כאן את תחום התוכנית. אם נלך מצפון מזרח מסילת הברזל, ואזור, מה שנקרא, שופטים דרום, שזה אזור התעסוקה, בדרום כביש 40, ובמערב רזיאל, ויצמן, ההגנה וסוגר. סך הכל כ-1,850 דונם, ובאזור הזה ישנם היום כ-11,000 או 12,000 תושבים. וכמובן, העיר העתיקה עצמה, אפשר לומר, שארית העיר העתיקה, כי נשאר ממנה רק איזה

גוש אחד מסוים, שהוא פוטנציאל ענק, שמוטי, דיברת קודם על תיירות, הרי, ברור שאם לא נשקם את העיר העתיקה, אז מה יש לתייר פה לחפש? זה הפוטנציאל גם התיירותי, ואני אומר, גם העסקי, גם מגורים – הכל. ואסור לקחת את זה כמובן מאליו. ומצד שני, הבעיות. אז הנה לכם צילום מלפני חודש או חודשיים, רחוב שפיק הדס, ליד השוק, בניין גם הרוס וגם מלא אשפה. אין פה מה להצטנע – זה המצב, ככה זה נראה בשטח. יש המון שטחים עזובים, בכל מקום, ריקים. רחובות שהם חצרים, יש שלט, יש, אבל אין, אין רחוב, נתקים. מצב הרחובות ברוב האזור, בייחוד החלק הדרומי שלו, בכלל לא מוסדר. הרחובות מתחילים ולא נגמרים, הם לא סלולים, אין מדרכות, קטועים, או שהם צרים מאוד והתנועה נדחפת. זה, למשל, רחוב שלמה המלך, לא רחוק מהשוק. המבנים במצב, בדרך כלל, במצב פיזי ירוד. הם רעועים. האירוניה היא שהצפיפות היא נמוכה, וצפיפות נמוכה בדרך כלל תמיד מזוהה אצלנו עם רווחה, כן? כולם רוצים לגור בוילה – צפיפות נמוכה. אבל פה הצפיפות היא נמוכה, וגם רווחת הדיור היא נמוכה. אבל זה גם נותן תקווה, כי כשהמקום הוא בצפיפות נמוכה, אפשר בקלות לשדרג אותו. אז לכן אני רואה את זה גם באופטימיות. ורחוב הרצל, שהוא הרחוב הראשי, והחשוב ביותר, והכי פעיל ותוסס, אבל גם הוא, בינינו, אני לא מקווה, אני לא בוטה מדי, גם הוא ברמה נמוכה. וכשעשינו מפגש, שרון יכולה לספר, כשעשינו מפגש עם סוחרים, היה לנו מפגש מאוד מעניין עם סוחרי רחוב הרצל והשוק, והם, חלק גדול מהם הביע חשש רב מכך שכאשר ייפתח הקניון של עזריאלי, רחוב הרצל יספוג מכה אנושה, מבחינה זו שהתושבים ברגליים יצביעו וילכו. שוב, אולי זה כן יקרה, אולי זה לא, אבל צריך להבין שכל הזמן ערים משתפרות, ורחוב, רחוב הרצל עדיין הוא ברמה מאוד נמוכה, בלילה הוא חשוך, ורעוע וכו'. כל אלה נושאים שצריך לטפל בהם. באזור השוק עצמו מבנים נטושים רבים, יפים כשלעצמם, אבל ראויים לשימור, ואנחנו תיכף נדבר כמה מילים על זה. עשינו הרבה עבודה של לנסות למפות מבנים ראויים לשימור. אבל היום אתם רואים מבנים נטושים ומוזנחים. ליבנה רונן שואף בצוות שלנו עשתה עבודת שדה ענקית ומצאה, זה, למשל, בניין ברחוב השופטים צפון. יש הרבה מאוד מבנים, הרבה יותר ממה שחשבנו, מאות מבנים, שהם ברמה שראויה להיות מבנים לשימור. אז אנחנו לראשונה מיפינו אותם על מפה, וראינו אותם וזה מבנים, שאני לא אומר שאי אפשר להוסיף להם קומה, או לשנות קצת וזה, אבל זה מבנה יציב ויפה, זה לא משהו שמוחקים אותו בכל עיר. בתל אביב או בחיפה היו שמחים לשמר כאלה מבנים. או בירושלים. וכאן באמת לראשונה מיפינו בצורה מסודרת, בעזרת ליבנה ושמעון גת. אתם רואים כאן בכחול, אז ככה, באמת, בזריזות אני אומר את זה. בכחול אתם רואים, אלה המונומנטים. אלה המבנים שאין עוררין עליהם שהם חשובים. נגיד, המסגד הגדול. ממזרח עד מתחם המגדל

הלבן במערב, בריכת הקשתות בצפון וכו'. ובאדום, אלה המבנים שאנחנו ממליצים שהם יהיו לשימור. ויתר המבנים השחורים, זה, נגיד, מבנים רגילים. ואתם רואים גם הרבה מאוד קרחות ושטחים ריקים. מילה אחת על התוכניות הקיימות. יש תוכניות קיימות באזור הזה, אבל הן מעשה של טלאים. טלאי על טלאי במשך השנים. אני אתן לכם דוגמה אחת, שהיא ככה זועקת לשמיים. אזור שוק יום ד', שזה האזור הזה, אז יש לגביו תוכנית של מגורים ישנה מאוד, משנות ה-60. וברור שאם רוצים לקיים את השוק, אז התוכנית הזאת, אין לה שחר. וכך הלאה. כל ה-, יש הרבה תוכניות שבקושי נדבקות זו לזו. ומכאן אני עובר אולי לתמונת החזון העירוני. אנחנו שקלנו, אולי קודם להסביר, מה זה חזון עירוני, בעצם? רלוונטי למקום הזה. אלה, בעצם, השאלות הכי חשובות שצוות התכנון, יחד עם העירייה, שואל את עצמו. מה אופי המקום שנכון לפתח? לאור החוזקות שלו, כן, כמו שצינתי, ויש לו חוזקות, וכמענה לחולשות שלו, איזה פעילויות צריכות להיות בו? איזה תכנים? מה ייתן צמיחה? כלומר, מה לעודד בו כדי שיביא לצמיחה? מה, במה יש לו יתרון יחסי? כי אנחנו תמיד מדברים על תחרות בין, נגיד, האזור הזה לבין רחובות, או מודיעין, או ראשון, או שוהם, או, כן? וכך הלאה. מה יתרום לכלכלה עירונית יותר חזקה? ומה ייחשב להצלחה? זה שאלות לא פשוטות. בגדול, ניסחנו, ככה, בצורה פשוטה, שלוש חלופות, נגיד, לחזון, לכיוון. החלופה הראשונה מדברת על המקום הזה כמרכז עיר ראשי. כלומר, זה כבר היום מרכז עיר, פה יש מסחר, פוטנציאל תיירות, דת, מוסדות ציבור, מינהל, תרבות, תחבורה. לחזק עוד יותר את המרכיבים האלה. החזון השני, שהוא מנוגד, אומר "אוקי, זה קיים, אבל בוא נחזק עכשיו את המגורים. בוא נהפוך את זה, בעצם, לרובע מגורים, שיש בו גם את כל הדברים האחרים". אגב, התמונות מבהירות, נותנות ככה את הדימוי – למעלה תמונה ממרכז עיר אירופית, ככה קלאסית, מינכן, במקרה זה, שבה יש שוק, אתם רואים, וכנסייה וכך הלאה. באמצע, רחוב מגורים, כפר סבא. והחזון השלישי, החלופה השלישית היא, בעצם, משולבת, כי בחיים בעיר נורמלית הדברים משתלבים. זאת אומרת, זה מקום שהוא גם מרכז עיר תוסס, ויש בו גם קהילת מגורים מתבססת. ברלין, במקרה הזה. אז אני ככה אעבור בקצרה. בעצם, הדברים הם כבר ודאי מוכרים לכם. בחזון של המרכז, של המקום הזה כמרכז עיר ראשי, אנחנו מתבססים על מה שיש בו כבר. קודם כל, המסחר, השווקים, מוקדי הדת וכך הלאה, מוסדות השלטון, מוקדי התחבורה גם נמצאים כאן – אגד והרכבת, המוזיאון, היכל התרבות וכו'. והפסיפס האנושי של המקום. לא כל כך סיפרתי על זה, אבל, כמובן, התרשמנו מהפסיפס האנושי והרב-תרבותי שמאפיין את המקום. כנגד זה, החוסרים שלו. החסרים, החולשות שלו שדיברנו עליהן – רמה פיזית נמוכה וכו'. חוסר רב במרחב ציבורי – זה אולי הדבר

העיקרי. רות אחר כך תדבר על זה כמה מילים. המרחב הציבורי הוא המקום העלוב ביותר. בסכמה, אם אנחנו מסתכלים על זה, אז מרכז עיר ראשי אומר שאנחנו מחזקים מאוד את רחוב הרצל. למשל, בקטע הזה רחוב הרצל כמעט לא קיים בצד הזה. מפתחים רחובות נוספים, כמובן, את השוק, ועושים איזה שהוא עיבוי מגורים מתון. בין היתר, למשל, בחלופה כזאת, צריך למצוא גן גדול, שחסר פה אולי באזור האצטדיון שעתיד להתפנות, כיכר שוק יום ד' לפתח אותה, וכך הלאה. בחזון של רובע מגורים אנחנו מדגישים את אלמנט המגורים. וגם זה, יש לזה, יש לזה היגיון. משום שהמקום הזה הוא גם אזור מגורים גדול, הוא אזור המגורים העיקרי של אוכלוסית מיעוטים, נאמר, שאין להם הרבה ברירות אחרות. אז ככה שיש היגיון גם לפתח את האפשרויות שלהם. דיברנו על צורת הבעלות על הקרקע – היא בעייתית, היא לא מעודדת השקעה בנכסים. זה החוסר, החסך הגדול של האזור הזה. ומצד שני, האפשרות לצופף אותו בקלות קיימת. אם ככה, אם נראה בסכמה, אז חזון כזה נראה כמו הרבה צהוב, כלומר, הרבה עיבוי של מגורים. יכול להיות בצפיפות יותר גבוהה ממה שבחלופה הראשונה. ופיתוח יותר מתון של העסקים והמסחר, כי זאת חלופה ששמה את הדגש על מגורים. בחלופה המשולבת, לדעתי, והיא גם מה שאנחנו רוצים להמליץ, היא, בעצם, שילוב. לוקחים את הטוב בשני הכיוונים. מצד אחד, מחזקים, ממשיכים לחזק את המרכזיות של המקום, עם כל היתרונות שלו והמאפיינים שלו, והאופי שלו הקיים, ומצד שני, מנסים לשפר, בהחלט, ובהרבה, גם את אזורי המגורים. וכאופטימיות לזה, גם ראינו שפה ושם, גם באזורים הכי חלשים, צצים כל הזמן בניינים ברמה יפה, וזה כאשר בדרך כלל התושבים רוכשים את הקרקע מעמידר או מהמינהל, והם מצליחים לשקם את עצמם. בחלופה הזאת, אז זה, בעצם, שילוב של השתיים. זאת אומרת, אנחנו מגדילים את כמות המגורים, נדבר על זה תיכף בהמשך, ומצד שני, גם מפתחים את הצירים הראשיים, את צירי המסחר והתיירות וכך הלאה. מה שראינו שמשותף לכל החלופות, ולכן, בעצם, אם תשימו לב, ההבדל ביניהם הוא לא כזה דרמטי. יש המון דברים שצריך לעשות כאן שהם משותפים לכולם. ולכל חלופה שהיא. וזה טיפול במרחב הציבורי, ליצור מחדש את הרחובות שחסרים, כיכרות, את התחבורה ואת התשתית הפיזית. אני כאן לא מדבר על דברים מובנים מאליהם כמו לנקות, ולהאיר, ולסדר ו-, זה, זה מובן מאליו, בשביל זה לא צריך אדריכלים, וכלכלנים ויועצים. ואז נשאלת השאלה, מה צורת הבינוי הנכונה? אז זאת שאלה מאוד מאוד מהותית, משום שגם אם נתלבש על האזור הזה ונמצא את המשאבים על איך עושים את זה, עכשיו זאת השאלה על השולחן. וכאן אנחנו רוצים עכשיו להציג יותר פירוט של היעדים. אז בואו נתחיל מהדבר הכי מובן מאליו, זה התיירות והשימור.

פרטיכל מוצגה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 9

ליבנה, את רוצה אולי פה כמה מילים? בואי תגידי. איך, הנה, שמנו כאן על מפה, על המפה את כל המונומנטים האלה שראינו קודם, ויש עוד הרבה מאוד בניינים אחרים נהדרים. והם כולם יחד יוצרים מכלול של, תראו, של גם עתיקות, וגם, וגם אתרים דתיים, וארכי-, והיסטוריים, ושווקים וזה מכלול שלם. אז זה, והגדרנו, אז ליבנה, אולי בקטע הזה תסבירי על ההגדרה של העיר העתיקה וכו'.

גב' ל. רונן-שואף:

אז כפי שעמי ציין, נעשתה עבודת שדה מאוד מאוד רחבה. למעשה, כל השטח שהוא שטח הקו הכחול שעמי הציג קודם, נסקר רגלית רחוב-רחוב ומבנה-מבנה. זה ממש פיזי בשטח. בנוסף, חלק מהעבודה שהייתה כאן כדי לבנות את התוכנית הזאת, היה איסוף של מידע היסטורי. כלומר, מתצלומי אוויר, מפות מתקופת, גם מתקופת נפוליאון וגם מהתקופה הבריטית, ותצלומי אוויר מהשלב שיש לנו, שזה בסביבות 1918. ונעשו השוואות של ה-, התפתחות העיר בתקופות האלה. לאחר למידת כל החומר, כל החומר, הרקע הזה, בעצם, יצאנו לשטח, אני והצוות שלי, וסקרנו את העיר. כשהתוצר הוא, בעצם, התוכנית הזו, כשמעבר לקו הכחול, שהוא קו התוכנית, בעצם, הגדרנו איזה שהם אזורים שהם אזורים יותר רגישים ויותר מוטי שימור. הקו האדום, שהוא הקו הפנימי יותר, הוא באמת הקו של העיר ההיסטורית, כולל השכונות שנבנו בתקופה הבריטית. והקו הצהוב, שהוא יותר רחב, מוגדר כאזור חיץ, כאזור שגם כן, אמנם, אין בו הרבה מבנים לשימור, אבל צריך לתת את הדעת שאנחנו לקראת, אנחנו באיזה שהוא אזור שמבדיל בין אזורים שבהם אין בכלל שימור לאזורים שבהם יש הרבה מאוד שימור. בנוסף, מופו פה גם הגנים ההיסטוריים. אני אציין דווקא את גן ההגנה, שהוא מחוץ לקו הכחול שלנו, אבל בגלל חשיבותו והסמיכות שלו לתוכנית, בכל זאת ציינו אותו כאן. דבר נוסף שאפשר לראות כאן בתוכנית זה, בעצם, מיפוי של דרכים היסטוריות שהיו כאן בעיר, ועדיין קיימות. רוב הדרכים שאנחנו משתמשים בהן גם היום בעיר הן, בעצם, דרכים היסטוריות שאפשר לראות אותן גם במפות וגם בתצלומי אוויר ההיסטוריים, ולכן יש חשיבות לשימור עליהם. יש שכונות שלמות, שבעצם, מהשכונה עצמה לא נשאר הרבה, מבחינת המבנים, אבל כן נשאר המבניות, אם זה השופטים צפון, המבניות של השכונה, כמו שהיא הוקמה על ידי ה-, על ידי הבריטים.

שמעון, אולי תואיל בעניין הזה גם כמה מילים?

מר ע. שנהר:

כן, תודה רבה.

מר ש. גת:

שמעון גת, ארכיאולוג והיסטוריון הצוות.

מר ע. שנהר:

פרטיבל מוצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 10

אני אפתח. הוזכרה פה, הוזכר פה עכשיו פרויקט תיירות גדול, שהולכים להיכנס אליו. באיזה שתי הערות קצרות בעניין הזה. א', אם יש איזה שהוא סיכוי למנוף כלכלי לרמלה בעתיד זו התיירות. ואני יכול לומר, כמי שמכיר טוב גם את אתרי ארץ ישראל וגם אתרים רבים מחוצה לה, שהפוטנציאל של רמלה הוא אדיר, והיום המימוש הוא של חלק זעיר ממנו.

מר ש. גת:

סליחה, משפט רק, סליחה. מוטי דיבר על פן אחד של רמלה ולוד. אנחנו רק עובדים על עוד נושא אחד, של לנסות להשתלב בתוכנית המורשת של משרד ראש הממשלה. אנחנו מקווים שגם זה יהיה עוד מנוף בנושא התיירות.

מר ע. תודר-מנכ"ל:

אוקיי. אני רוצה לומר שלוש נקודות עיקריות, שהן בעיניי דגשים. אני רוצה להתחבר למה שמירי אמרה קודם, שחלק מהדברים זה כאן ועכשיו. זה לא כשהתוכנית תהיה גמורה. כיוון שיכול להיות שעד שדברים לא ייעשו, אז חלק מהדברים שאנחנו עובדים עליהם כבר לא יהיו רלוונטיים. הנושא האחד זה שימור הקיים. ואני אומר את זה בכאב עצום, אבל כל יום ברמלה דברים קצת פחות שמורים. נקודה. אין, בכל יום משהו פחות, אם נהרס, אם מתקלקל, אם מתפורר. אני יכול לתת כדוגמא פשוטה אחת – המאגרים שבחצר המסגד הלבן, מצבם מאוד בכי רע. ולמעשה, זה האתר הכי עתיק שיש לנו בעיר. הוא גם נסגר לקהל בשעתו, ואני לא רוצה להיכנס לשאלה מדוע. אבל אלה מקומות שאפשר לפתח בצורה פנטסטית וזו צורה אחת. הנושא השני, והוא קשור לראשון, זה להיזהר מאוד בכל מה שעושים היום בעיר. לא לפגוע במרקם שתוארה ליבנה ותיאר עמי, כי גם פה, לצערי הרב, אין יום שלא נעשות פעולות שפוגעות באותו מרקם, שאנחנו כל כך רוצים לשמר באותם חלקים, שהם, בעצם, המנוף לאותה תיירות קיימת ועתידית. בעניין הזה צריך להוסיף דבר חשוב, יש פה גם פוטנציאל של תיירות-חו"ל, שהיום כמעט כמעט איננה מגיעה לעיר. מדובר, קודם כל, על תיירות נוצרית. ופה יש פוטנציאל אדיר, אם רק יידעו לטפל בו נכון. ואני יודע ועמי, עמי יודע, כי הוא נפגש עם האנשים, שראשי העדות מוכנים לשתף פעולה. אפילו לגייס תקציבים משלהם. אז הנושא הזה של להיזהר מפגיעה במרקם הקיים, בפעולות שנעשות היום, כי עם כל מה שנאמר פה, שהיום כבר בוחנים כל דבר לאור התוכנית, אז א', יש דברים שכבר אושרו בעבר והיום הם פשוט פוגעים, לא יעזור כלום. ו-ב', גם היום, אני יודע שיש כל מיני לחצים לאשר דברים שאינם בדיוק עולים בקנה אחד עם המגמה. הנקודה השלישית והאחרונה, רציתי להצטרף פה למה שאמר עמי על הנושא החברתי. אין שום סיכוי לתוכנית הזאת אם האוכלוסייה שגרה באזורים שאנחנו רוצים לטפל בהם לא תהיה שותפה. נקודה. ושיתוף האוכלוסייה הזאת, שזה, אני מניח, ששרון תדבר על זה, הוא בעיניי אלמנט קריטי להצלחת התוכנית. עד כאן.

מר ש. גת:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 11

תודה. בואו נמשיך ככה בזריזות. תראו, אז אנחנו, לא אלאה אתכם בפרטים, אבל בעיקרון, אנחנו בוחנים כל מיני היבטים לשיקום. כלומר, למשל, המסחר, פיתוח צירי מסחר נוספים, שבין היתר, יתחברו גם לקניון עזריאלי החדש ויחברו את העיר, כי המסחר זה מה שעושה רחובות. מילוי חסרים בשירותי חברה וקהילה לאוכלוסיה הקיימת והעתיידית – בית ספר, אולי מכללה כעוגן מקומי, התחבורה נושא מאוד מאוד חשוב. יהודה, אולי תרצה, בוא, תגיד שני משפטים על עניין השיקום התחבורתי. בוא, בוא למיקרופון. כי התחבורה כאן היא נושא מאוד מרכזי, וכרגע האזור כאילו סובל מחוסר עורקים וורידים.

מר ע. שנהר:

כפי שאתם בטח יודעים, למעשה, הרחובות כאן בעיר, יש פה איזה שהיא חלוקה היררכית ברחובות. אין פה איזה שהוא גריד מאוד מאוד מוגדר איפה זה כביש ראשי, איפה זה כביש משני, והמקומי. אתה יכול לנסוע בכביש יחסית רחב, פתאום אתה נתקל באיזו שהיא הצרה של הכביש, כן, ממש עד לרמה של נתיב אחד לכל כיוון, כי זה עובר ליד איזה שהוא בניין לשימור, וכך הלאה. אנחנו ניסינו בתוכנית שלנו לנסות למצוא איזה שהם דרכים עקיפות, ליצור מצב שבכל זאת יהיה איזה שהם רחובות, או להפוך את הרחובות הצרים יותר לשבילים להולכי רגל, לנסות כמה שפחות להכניס כלי רכב, כמובן, בכבישים המשניים. אנחנו לא תוקעים את כל העיר ולא נותנים לה לצאת, לעבוד, כי החיים של העיר זה התחבורה. חשוב מאוד לדעת, שלמעשה, ברחוב הרצל אנחנו הולכים להעביר את ה-BRT, זה אותו מסלול לתחבורה ציבורית, כן? כאשר הדיפו, או המרכז, יהיה במרכז ליד בניין העירייה, כן? אנחנו גם טיפלנו,

מר י. אריה:

כן, זה אגד. לא, ליד אגד.

מר ע. שנהר:

אגד, סליחה.

מר י. אריה:

ליד אגד, כאן.

מר ע. שנהר:

אנחנו גם את מחלף תעבורה, שינינו את המעמד שלו. פעם הוא היה מחלף תעבורה, כאשר הוא היה תת-קרקעי, בגלל נושא של ארכיאולוגיה ניסינו להרים אותו למעלה. אז הוא יהיה עילי, אוקיי? הוא יהיה באותו מקום, באותה גיאומטריה כמו שהייתה, רק יותר למעלה, לא למטה. יצרנו איזה שהוא חיבור בין האזור של שופטים צפון לכיוון האזור של הרכבת הדרומית, אוקיי? בשביל ליצור פה בכל זאת באזור הזה, הרי, היום מסילת הברזל יושרה, כל הפיתול הזה לא קיים היום, ובאזור הזה אנחנו רוצים לפתח את המרכז התחבורתי, שהוא יחסית מאוד מצומצם בקטע המערבי יותר. אוקיי? הקשר הזה עם המחלף הוא מאוד מאוד חשוב לאזור הצפוני שלכם.

מר י. אריה:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 12

עו"ד מ. יצחק, יו"ר: אולי לחניונים.

מר י. אריה: לכן חשבנו.

עו"ד מ. יצחק, יו"ר: אולי לחניונים.

מר י. אריה: יש בעיה גם עם חניונים. אנחנו ניסינו לחפש, בגלל שאנחנו רוצים כמה שפחות כניסה לתוך הרחובות, לחפש איזורים שבהם יתקיים חניון ציבורי, במיוחד באזור של השוק יום ד'. הצהרנו שבאזורים שבהם תהייה, באזורי, בימים של, ימי רביעי, נדמה לי, חניות, חניון ציבורי, שבימים אחרים זה ישמש את התושבים שנמצאים באזור. זהו, פחות או יותר.

עו"ד מ. יצחק, יו"ר: טוב, תודה. נושא,

עו"ד ג. נחמני: סליחה. יש פה איזה משהו שאני לא כל כך מבינה. כל התוכנית הזאת היא מדהימה ויפה, אתם מציגים אותה. שורה תחתונה, התקציב, המימון, מאיפה זה בא? איך זה אמור להיות? אם זה איזה משהו שמציגים תוכנית, תושבים והכל, ומה שנקרא, באמת איזה שהוא חזון עתידי ונקווה שייצא לפועל. רק רציתי להבין, מי מממן את כל זה? כל התוכנית שימור הזאת, מי מממן את זה?

מר ע. תודר-מנכ"ל: הרעיון הכללי, להבנתי, אומר שהתוכנית הזאת היא, בעצם, תהיה עוגן, קווי מתווים לאיך אנחנו מתנהלים, איך בהנדסה מתנהלים, מה מאשרים, מה לא מאשרים, מאשרים משהו, לא מאשרים, כלומר, הרעיון הכללי זה באמת לבנות פעם אחת את ה-, איך הולך להיראות מרכז העיר לטווח היותר ארוך. אחרי זה חלק מהנושאים - אנחנו צריכים לשבת עם מינהל מקרקעי ישראל ולראות איך משנים חלק מהתוכניות, ובהתאם לרוח התוכנית הזאת. אין, דקה, דקה.

עו"ד ג. נחמני: אנחנו, בעצם, באים לאמץ איזה רוח של תוכנית,

מר ע. תודר-מנכ"ל: אין איזה,

עו"ד ג. נחמני: שבשורה התחתונה, היא צריכה להיות תלויה ברוב התושבים שיסכימו לה?

(מדברים ביחד)

גב' מ. ישראל: אנחנו לקראת סוף ההצגה, ואז נפתח את הדיון, כי המטרה שלנו, לאחר הצגת הנושא, שיתפתח דיון גם על החזון וגם על סוג של נקודות שאת העלית אותן.

פרטיכל מוצגה מס' 13-2011/10

מיום 2.11.2011

דף מס' 13

אנחנו מיד, מיד גם נתייחס לזה. הן, בוא בקטע הזה, בדיוק הגענו לשאלה של איך מיישמים, מה תוכנית כזאת יכולה, איך היא יכולה לאפשר פיתוח, ובאיזה אמצעים, ובאיזה מימון. אז בוא, בוא תסביר, לפחות, לגבי סוגיית המגורים. הן חקלאי, כלכלן הצוות.

מר ע. שנהר:

ערב טוב.

מר ר. חקלאי:

אתה רוצה להיכנס לטבלה? או,

מר ע. שנהר:

לא, לא, לא צריך את הטבלה.

מר ר. חקלאי:

או רק האיור הזה?

מר ע. שנהר:

אנחנו רוצים להתייחס לשני דברים. אחד, מה, למהות התוכנית. התוכנית היא תוכנית מתאר, שהיא, כמו כל תוכנית מתאר, היא מאפשרת. היא באה ואומרת – אם מישהו ירצה לבנות דווקא כאן, ככה הוא יוכל לבנות. היא, בעצם, מעין אופציה. כמו כל תוכנית מתאר, היא אופציה. עכשיו, השאלה איך עירייה, או איך עיר, מממנת, איך תהליך המימון של דבר כזה, איך שהוא יוקם. אז קודם כל, צריכים להגיד משהו על טווחי הזמן. אנחנו מדברים על טווחי זמן ארוכים, מטבע הדברים. שיקום מרכז עיר, אנחנו מדברים על, לפחות, מספר דו ספרתי. זה מתחיל מעכשיו, אבל אופק התכנון הוא 15, 20 שנה קדימה, בשביל לראות את זה איך שזה יהיה בצורה מוגמרת. זה דבר אחד. דבר שני, במובן של הביצוע, יש חלוקה של שניים שאתם מכירים לא פחות טוב ממני – יש את המטלות הציבוריות, נקרא לזה, מה שהציבור יכול לעשות, והציבור עושה תשתיות. הציבור עושה תשתיות כבישים, דרכים שהזכירו קודם. הציבור עושה מבני ציבור. הציבור עושה כל מה ששייך לאינפרא-סטרוקטורה. מה עושה הצד השני, הצד הפרטי, הבעלים של הקרקע ומי שיכול לבוא? אנחנו באים על, מדברים על קרקע שרובה היא קרקע בבעלות המדינה, בבעלות מינהל מקרקעי ישראל, ויש לה מחזיקים. ובמובן הזה, עמי כבר הזכיר קודם, יש כאן בעיות לא פשוטות. אבל אם יש, ואני מתאר, זה מעין מודל, אם יש קרקע שהיא קרקע לא תפוסה והיא בבעלות מינהל מקרקעי ישראל, ועל הקרקע הזאת היום אפשר היה לבנות X, ואנחנו באים ואומרים אפשר לבנות אחרת, אפשר גם יותר מ-X, אפשר Y, שהוא יותר גדול, וגם בצורה, ועמי הזכיר קודם, הנושא של איך בונים ומה המרקם הוא נושא קריטי לתוכנית הזאת. אבל אם אפשר לעשות את זה בצורה שונה, אז המינהל יכול להוציא על זה מכרז. אם יהיה לו, אם מצד אחד יש השקעה בתשתית, והעיר נראית יותר טוב, נאמר, ממה שהיא נראית היום, ועמי הזכיר, למרבה הצער, מרכז העיר לא נראה כל כך טוב. ויהיו ביקושים, אנחנו תלויים כאן בשוק, אנחנו לא

מר ר. חקלאי:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 14

עובדים לבד. אז אם יהיה קונים, אז אנחנו יודעים מה העירייה יכולה לממן בעניין הזה. לעירייה יש, בעצם, שני, יש לה כלי אחד עיקרי, מהמקורות הפנימיים האלה, זה אותו היטל השבחה שאפשר לגבות. העירייה גובה גם בנוסף לכך היטלי פיתוח, לפי מה שיש לכם. אני מניח שאולי צריכים לעדכן אותם, אבל זה מה שהיא יכולה לגבות. ואם העירייה או העיר יכולה לקחת, יש לה משאבים אחרים, גם את זה היא צריכה לקחת. ואני לא יודע להצביע על מה הם, אני רק יכול להגיד שעשינו סיור ביפו, כדי לראות שם איך עושים את השיקום, אנחנו יודעים מעיריית תל אביב שביפו השקיעו, והולכים להשקיע, במסגרת הפרויקט של שיקום יפו, סדר גודל מיליארד שקל. אנחנו מדברים כאן על סכומים גדולים. כלומר, אנחנו באים ואומרים, ואמרנו את זה גם בצורה ברורה בריש גלי, ללא עזרה וסיוע של ממשלת ישראל, יהיה מאוד קשה לפתח את מרכז העיר, או שיתפתח מרכז העיר, כפי שאנחנו רוצים לראות את זה. יחד עם זה, ובזה אני מסיים, עמי, אנחנו חושבים שהמרקם, הצורה שאנחנו מציעים, המגוון של השימושים, הצורה שהם יהיו, הקומות, זה הדבר הכי טוב שיכול לקרות לרמלה. אנחנו חושבים שהמבנה הזה, שאנחנו מציעים אותו, גם מבחינה כלכלית, הוא המבנה ה-, הוא נותן לרמלה את הפוטנציאל המירבי. הוא המבנה שאנחנו חושבים שהוא הכי טוב שאפשר.

תודה. ואני כמעט מסיים. רציתי מרות מעוז, לבקש ממנה, בואי תציגי את הרעיונות שלך לגבי המרחב הציבורי. כמו שאמרנו קודם, מבחינה פיזית, זה הדבר הכי לקוי, הכי לוקה בחסר במרכז העיר. המרחב הציבורי, בעצם, לא קיים כמעט, חוץ מקטעים קטנים מאוד. ורות מעוז עשתה עבודה גדולה לגבי האפשרויות לשקם אותו ולטפח אותו.

מר ע. שנהר:

ערב טוב. דיברנו על המבנים לשימור, דיברנו על ההיסטוריה, דיברנו על הפוטנציאלים לבינוי וכו', ורק דבר אחד נשאר כדי להשלים את הפאזל הזה, זה האנשים שמתמשים בכל הדברים האלה. והאנשים האלה גם צריכים שיהיה להם נעים לצאת החוצה, להיות במרחב ציבורי מזמין, וגם שיהיה מאוד נוח להגיע מאתר לאתר. ואחד הדברים הנפלאים שיש כאן בעיר הזאת, זה שהיא שטוחה, נוח, בסך הכל, ללכת ממקום למקום, לרכוב על אופניים, דבר שמתפתח היום בהרבה מאוד מקומות. ולכן, את הדברים האלה אני מנסה להכניס לתוך התוכנית. אנחנו בשיתוף פעולה עם העירייה, שכבר מקדמת חלק מהנושא של שבילי אופניים ושבילים תיירותיים כאלה ואחרים. יצרנו תוכנית ראשונית – רעיונית. אז אם פה ישנה תוכנית ראשונית, שהעירייה עשתה גם לשבילי אופניים, גם משהו שאפשר כבר מיד לעשות, וגם מה שעתידי, אנחנו באנו ו-, בוא נעבור הלאה. זה, השביל הצהוב כאן זה שביל התיירות, שאנחנו חושבים, תעבור בבקשה, שצריך

גב' ר. מעוז:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 15

להשלים אותו ולעשות ממנו טבעת תיירותית שתהיה מאוד מוגדרת, שיהיה דבר שמתחיל ונגמר ועוטף את כל התיירים, האתרים התיירותיים.

גב' ר. מעוז:

מסלול. כן, שאפשר לייצר ממנו באמת דבר. ועכשיו אנחנו מראים כאן איזה שהיא מפה של צירים ירוקים. וכשאני מדברת על צירים ירוקים אני מדברת על החל משבילי אופניים, מדרכות, רחובות משולבים – כל הדברים שבאים כדי לעזור לשפר את המרחב הציבורי. במפה הזו אנחנו לא עשינו הבחנה מה רק שביל אופניים ומה רק מדרכות, אבל דבר אחד ברור שמאוד מאוד בולט – כל צורת בינוי וכל צורת פיתוח של העיר יכולה להכיל בתוכה, וצריכה להכיל בתוכה, מערכת של צירים ירוקים, צירים שמעבירים את האנשים בנוחות, בקלות ובצורה מזמינה ממקום למקום. אם זה מאתרים היסטוריים אחד לשני, ממוסדות חינוך, מוסדות דת או, או כל דבר אחר. ובאמת יש כאן פוטנציאל מאוד מאוד גדול לייצר את זה. דבר שבולט מאוד, אם אנחנו מסתכלים כאן על המפה הזאת, הכתמים הירוקים הם השטחים הציבוריים הפתוחים הפעילים שקיימים היום בעיר, וזה מעט מאוד. האוכלוסייה גדלה, יש פה היום, רק במרכז הזה יש כ-11,000 תושבים, וזה מעט מאוד. תעבור רגע הלאה, בבקשה. אנחנו זיהינו פה מספר מקומות שהם יכולים להוות רקע, או תשתית לשטחים ירוקים פתוחים לציבור. זה הנקודות האלה. ועכשיו, כשאנחנו לוקחים את מה שקיים ואת מה שפוטנציאלי, התמונה מתחילה להיות קצת יותר סבירה, ואם תעבור עוד שקופית, ונצרף לזה את מערך הצירים הירוקים, אנחנו יכולים להתחיל לקבל משהו שמאוד מאוד מתחשב בתושבים, באנשים, בילדים שיכולים ללכת ממקום למקום, וכן, תעבור. ופה אני, בעצם, רוצה איך שהוא לסכם את הנושא הזה של השטחים הפתוחים. יש היום קריטריונים, נגיד, במשרד השיכון, לכל כמות מסוימת של אוכלוסייה צריך להיות גנים, אם זה מגנים קטנים, גני פנים-שכונתיים של 2 וחצי דונם, שהולכים אליהם לא יותר מ-150 מטר, ועד לגנים עירוניים גדולים שמכילים פעילויות לכל השכונות, לא רק למקומות שבו באופן מיידי גרים. ואם אנחנו ניקח את מה שאנחנו מציעים להוסיף לעיר, ונשים סביבם את נדבכי השירות, כמו שקוראים לזה, אז נראה שיש לנו כיוון כמעט מלא ונכון בשביל האוכלוסייה שתהיה פה, בשביל התיירים שיבואו לכאן, אם זה תיירים מחו"ל, מן הארץ. כי גם כשעושים את הסיורים התיירותיים, נעים בדרך להיכנס לאיזה שהוא מקום מוצל, נעים, לשבת עם ספסלים ופינות ירוקות. והדבר האחרון זה, בעצם, מחבר את התוכנית הגדולה ועם החזון הגדול, לנקודה שבה אנחנו אומרים יש דברים שאפשר לעשות אותם, אפשר די מהר להגיע לזה שאפשר לבצע אותם. ואחד הדברים זה שוק יום ד'. שוק יום ד' הפך להיות, למעשה, שם דבר, כמו מוסד כזה ששמו הולך לפניו בכל הארץ. זה השטח של ה-, של

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 16

ה-, לא, השוק היום הוא הרבה יותר גדול, משתרע על שטח יותר גדול. אבל אם אנחנו לוקחים את ה-, את המשבצת הזאת ומארגנים אותה בצורה מסודרת ונכונה, אנחנו יכולים להכיל אולי את כל מה שיש היום בתפוזות ובצורה לא מסודרת, אל תוך מתחם, שמה שמעניין בו, זה שהוא מתחבר גם אל גן הנשיא ויוצר רצף של שטחים שהבן אדם יכול לנוע בהם בחופשיות, וגם את מערכת כלי הרכב אנחנו רוצים להביא מסביב, כך שההליכה בתוך השוק, אל גן הנשיא ואל צירים אחרים, היא גם בטוחה ויש, מאוד מזמינה. כך שמסביב לשוק אנחנו רוצים לעשות בינוי, ורק אולי נראה את התוכנית בסוף, איך שהיא משתלבת.

כן, זה, זה נראה ביחד. כן, עוד רגע.

מר ע. שנהר:

אוקיי.

גב' ר. מעוז:

כן.

מר ע. שנהר:

תודה רבה.

גב' ר. מעוז:

תודה.

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

תראו, אנחנו, אולי מילה אחרונה לסיכום. נושא שהוא גם שנוי במחלוקת. אבל בזה אנחנו נסיים ונשמע אתכם, אם תרצו. והוא כיצד בונים בניינים חדשים בעיר עתיקה. ולקחנו כאן דוגמאות פשוטות גם מהארץ וגם מכמה ערים מעולם. אני שניה, אני ממש דקה אחת. ורציתי רק להסב את תשומת לבכם, שבעיר עתיקה ובסביבת עיר עתיקה בונים בדרך כלל די נמוך, צפוף, רצוף, בצורה שמשתלבת עם עיר עתיקה. דוגמה מהארץ – בנצרת, שבה משקמים ובונים בניינים חדשים בעיר העתיקה, עכו העתיקה, למשל, שמשפצים ובונים, גם אם זה בניינים שכמעט נהרסו לגמרי, ובניינים וקומות חדשות, וכך הלאה, וסמטאות שמשקמים ונותנים להן את הנופך המקומי. המושבה הגרמנית בחיפה, ששיפצו אותה יפה מאוד. נווה צדק בתל אביב, שאולי לא כולכם יודעים, אבל היא הייתה פעם מיועדת להריסה. תארו לעצמכם, הפנינה התל אביבית הזאת הייתה פעם מיועדת להריסה. יפו העתיקה ומגדל השעון, קצת מזכיר את המגדל הלבן של רמלה, שסביבו בנייה מתאימה. ביפו בונים בניינים בגובה, נגיד אפילו עד ארבע קומות, אבל זה משתלב עם הגובה הכללי. ויש לא מעט דוגמאות שגם אספנו מאירופה. בערים עתיקות מטפחים את המרחב הציבורי, מטפחים את הבניינים, תראו שילוט היסטורי שמסביר פה על הכנסייה הזאת וההיסטוריה שלה וכו', והשילוט. כיכר השוק, שראש העיר בעצמו סיפר לי על כיכר השוק במינכן, שוק הפרחים הידוע, שזה יכול להיות כך שוק יום ד' בקלות, עם דוכנים וכך הלאה. אין שם שום בנייה של ממש.

מר ע. שנהר:

פרטיכף מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 17

אפשר לפעמים גם לבנות מין מבנים כאלו נוסטלגיים. זה בשוק סן-מיגל במדריד. הלוואי עלינו. וכשבונים בניינים חדשים, ושימו לב, כאן זה תמונה של עיר היסטורית שנקראת "יינה", שבה יש בניינים חדשים בתוך העיר העתיקה, אבל הם משתלבים לגמרי. רואים שהם חדשים, תסתכלו. רואים שהם בניינים חדשים, והם אפילו לא כל כך נמוכים, אבל זה לא מגדלים כאלה של אשטרם, 12ג, אם מישהו מכיר. אלא בניינים שמשתלבים. אז לסיכום, יש פה עבודה במכלול שלם. זה פסיפס של עבודה חברתית, וכלכלית, ותיירותית, ופיזית, ותחבורתית, ומרחב ציבורי, ואדריכלות וניהול, וכל זה יחד זה פסיפס שאם נעבוד בו בצורה עקבית ומתואמת, התושבים יראו שהעירייה רצינית ומשהו קורה, והם בעצם גם ישקמו, ישקמו את מצבם וישפרו את מצבם, וככה האזור הזה יתרומם. צריך להזכיר לכולנו – תיזכרו מה הייתה יפו, לא יפו, לא עג'מי, יפו באזורים היותר עניים שלה, מה היא הייתה לפני 30 שנה. תיזכרו במרכז תל אביב. זה שהיום דירות עולות שם מיליונים באזור ה-, לב העיר, מה הוא היה לפני 30 שנה? הוא היה עלוב שבעלובים. העירייה בעקביות ובעקשנות, לאט לאט הדברים תפסו תאוצה. ואנחנו מאמינים שהיזם הכי גדול זה האזרח בעצמו. זה לא להביא חברות מבחוץ, ולא להביא גופים גדולים שבונים מגדלים, אלא לאפשר לאזרח הקטן לשפר את מצבו. זה נקרא, אנחנו קוראים לזה "הרבה יוזמות קטנות, לעומת מעט יוזמות גדולות". אז אנחנו חושבים, וזה אופייני למקומות כאלה, זה לתת להמון יוזמות קטנות לפרוח. תודה רבה.

טוב, רבותי, אם יש שאלות לצוות או בקשות להבהרות. גלית, את השאלה שלך כבר הצגת, מקורות מימון. הלאה.

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

אני רוצה לברך,

מר פ. מנסור:

אולי יש כל מיני,

מר ע. שנהר:

כן.

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

את כל האנשים שעוסקים במלאכה, והם, אני חושב, הם עשו ויעשו עבודה נפלאה. מה עוד שמרכז העיר והעיר העתיקה סובלים כבר עשרות שנים מאי-עשייה, נגיד ככה, בגדול. וטוב שיש לנו, תהיה לנו תוכנית מתאר שתשים את הדגש איפה שצריך.

מר פ. מנסור:

אני הבנתי, כבודו, שהאזרח הקטן, הוא יהיה היזם. האזרח הקטן הזה צריך גם להשקיע, השאלה מאיפה הוא ישקיע.

הרב מ. דרעי:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 18

אני אתייחס, אבל אם יש עוד שאלות, נשמח לענות יחד. לא, תראה, כשאנחנו אומרים "האזרח הקטן",

מר ע. שנהר:

כן.

הרב מ. דרעי:

זה כל בן אדם ובן אדם שגר בבית שהוא מט לנפול, ושייך לעמידר. והוא שם דייר, כזה, מוגן אבל בלי, בלי ניירות ובלי מעמד ברור. בוא תדמיין מצב, ואנחנו ראינו את המצבים האלה, שכאשר התאפשר לתושב להסדיר את מעמדו ולרכוש את הנכס, את הקרקע, את הדירה וכו', תבין שעל דונם שיושבים היום שתי יחידות דיור, הוא יכול בקלות להרוס, לבוא בעסקה ובמקום שתי יחידות דיור לבנות 6 יחידות דיור, 8 יחידות דיור, זה עדיין בניינים קטנים על חלקה קטנה, ולשפר את מצבו ואולי אפילו להרוויח כסף. או לחלופין, להוסיף קומה, להוסיף שתי קומות. אנחנו לא מדברים על מונומנטים, אלא על יוזמות קטנות. כמו שבלב העיר, איך היה הסוד של לב העיר בתל אביב? זה הייתה אפשרות להוסיף שתי קומות. רוב הבניינים בתל אביב היו שלוש קומות, והיום הם באזור החמש קומות. וזה הכניס כסף ואפשרות לשיפור ולשיפוץ, להוספת מעלית וכך הלאה. זאת אומרת, דווקא הצפיפות הנמוכה, רוב העיר העתיקה היא צפיפות מאוד מאוד נמוכה. הצפיפות הנמוכה הזאת מאפשרת להגדיל קצת את הצפיפות, ולשפר, והיזם יכול להיות, "היזם", במרכאות, יכול להיות התושב עצמו.

מר ע. שנהר:

בסדר, אני מקווה שזה גם יגיע לשכונת האזבסטונים שם.

הרב מ. דרעי:

כל התוכנית הזאת, כל מגמת המינהל היום ורשות הפיתוח בעיקר, כל הטענה של דיירות מוגנת, דווקא בשנים האחרונות הנטייה של עמידר, בעיקר באזור רמלה, זה להיפטר מסוגיית הדיירות המוגנת ולמכור אותה לכל המרבה. אז השאלה אם לא כדאי בשלב הזה לעצור, במסגרת התוכנית הזו. תראו, התוכנית הזאת כרוכה בשיתוף פעולה של, באמת, כל התושבים פה שיקחו לעצמם יוזמה וישנו את הדברים. הרי, מה שהעירייה, אני יכולה להבין כחברת מועצה, שמה שהעירייה היום קצת יכולה יותר לעשות זה יותר לנקות, יותר להשקיע בתשתיות, בשבילי, תחבורה, תאורה,

עו"ד ג. נחמני:

מאוד חשוב.

מר ע. שנהר:

מה שביכולתנו לעשות ברמת הפרט. אין לנו יכולות לקחת את אותם מבנים שעברו לבעלות פרטית, או שהם בדיירות מוגנת ומישהו פלש וגלש וראה, אין לנו יכולת לשמר אותם. גם אם חלק מהמבנים פה שהראיתם שלשימור, שלדעתי, לא בבעלות המדינה. הרבה רצון טוב יהיה לתוכנית שימור, אבל אם הדייר לא

עו"ד ג. נחמני:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 19

יסכים, אז הוא לא יסכים, כי מישוהו צריך לממן את זה. אז אני שואלת, אם בטווח הזה, כשיש תוכנית כזאת, וכשיש בעיה כזאת, דרך אגב, להבדיל מתל אביב, ברמלה, אני רוצה להאמין שהתוכנית הזאת נהדרת, אבל אני חושבת שההצלחה של אזור כמו יפו, כמו הדברים האלה, היא פונקציה של, בסופו של יום, של אוכלוסיות חזקות שנכנסו לאותו מקום, טיפחו אותו, השקיעו בו, שמרו אותו. כי אוכלוסיה חלשה שתקנה ותשמר, עדיין תהיה מצוקתית, ועדיין יהיה לה חוסר היכולת לשמר את הדברים לאורך זמן, ואנחנו עדיין נגיע לעזובות, הזנחות וכאלה. כאן צריך לעבודת באוכלוסיות חזקות. ככה לשיטתי. אזור כזה שיהיה כמו מינכן ומדריד, צריך שנביא לו אוכלוסיה קצת יותר חזקה שתעבה, ותחזק ותשמר את המשומר. אז אני אומרת, שמתחילת התוכנית הזאת נורא חשוב, כי אני כל יום פותחת את האינטרנט, וכל יום רואה שרשות הפיתוח עמידר מוכרת את נכסיה, עם זכויות בנייה, כמו שאתה אומר, בלי להתחשב בתוכניות הקיימות. אם אתה תקבל החלטה לגבי שינוי תוכנית מתאר כזו ואחרת, לגבי בעלי נכסים שירכשו היום, ויבואו בעוד שנה ויגידו לו "אופס, סליחה, הזכויות האלה לא רלוונטיות – שינינו", אז אולי בגלל שיש מצב כזה, הדבר היחיד שאנחנו מצפים זה שקודם כל מינהל מקרקעי ישראל יקבל החלטה לעצור כרגע את התהליך עד לקבלת תוכנית עבודה. זה הדבר המינימלי המתבקש, אחרת עיריית רמלה תעשה כל תוכנית מתאר שהיא תרצה, ואני רואה את התושבים שמחר יעשו "הבה נתחכמה", ויגידו "מכרו לנו המדינה, נתנו לנו", ועכשיו אנחנו נגיע אתכם לדיונים איך אנחנו מיישרים קו לעומת התוכנית מתאר. זה הדבר היחיד שמטריד אותי. מעבר לזה, נהדרת ואני מקווה בעוד 20 שנה, למי שיהיה פה, שיהיה מה לראות את כל זה.

התוכנית, התוכנית, התוכנית מצוינת,

עו"ד ע. אבו-עאמר:

(מדברים ביחד)

התכוונתי אם לא יהיה את רשות העיר,

עו"ד ג. נחמני:

גלית, יש אנשים שרוצים לדבר.

עו"ד ע. אבו-עאמר:

אז, הוא שאל, ענית.

עו"ד ג. נחמני:

טוב, התוכנית מצוינת ואני, שניה. התוכנית מצוינת אבל אני לא יורד לסוף דעתך. אני חושב שדווקא את טועה. אני חושב שלהקפיא את המצב זה פשוט כלום לא יזוז. נהפוך הוא, כשמשווקים לשניים, אנשים שקונים רוצים לממש את הזכויות, הם בונים על פי התוואי שנקבע כאן, ונהפוך הוא, אתה רוצה לבנות, יש לך זכויות, אנשים לא קונים, משלמים כסף על מנת

עו"ד ע. אבו-עאמר:

פריטכאף מאצנה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 20

לשמר את הבניינים הישנים והמוזנחים. אנשים קונים כי רוצים פשוט לבנות, למכור, לעשות כסף. ואז כשהוא בונה, מחלקת ההנדסה אומרת לו "לא, אתה בונה לפי הקריטריונים שאני קובעת, שזה חמש קומות, אבן ירושלמית", הקריטריונים שנקבעים. אז זה לא נכון. דווקא נהפוך הוא. דווקא זה,

לא, אתה לא הבנת אותי בכלל. עו"ד ג. נחמני:

לא, לא, אני הבנתי אותך יפה מאוד. אני חושב, עו"ד ע. אבו-עאמר:

לא, אתה טועה. עו"ד ג. נחמני:

את אומרת, את מבקשת שהמינהל יקפא את המכרז של המגרשים, עו"ד ע. אבו-עאמר:

כרגע את המכירה, עד שתוכנית המתאר תתברר והוא ימכור עם תוכנית המתאר החדשה. עו"ד ג. נחמני:

חבר'ה, למועצת העיר רמלה, ככל, למיטב ידיעתי, אין אפשרות להטיל וטו על החלטת המינהל, ואנחנו, עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

אבל הוא אמר שזה משרד הפנים, עו"ד ג. נחמני:

אנחנו לא יכולים, עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

אז זה סנכרון. עו"ד ג. נחמני:

לא, לא. עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

זה מדינת ישראל. עו"ד ג. נחמני:

תשמעי, עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

(מדברים ביחד)

לדעתי, הקדוש ברוך הוא מתקשה לסנכרן בין משרדי הממשלה השונים, מי אנחנו? עכשיו, בקיצור, עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

אולי אני רק אתייחס בשתי מילים. מר ע. שנהר:

בקיצור, אני, אני, בטובך אני אענה. התוכנית מתאר, מטבעה, צריכה, כמו שהם הגדירו, להתוות כיוון. עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

נכון. עו"ד ג. נחמני:

פרטיכל מועצה מס' 13-10/2011

מיום 2.11.2011

דף מס' 21

אני מעריך, שאם מישהו קנה מעמידר, לדוגמא, בעוד חודש, הוא קיבל X זכויות בנייה, אם תוכנית המתאר לא תחול הוא, יטיב עימו.

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

נכון.

עו"ד ג. נחמני:

כי, בוא נאמר ככה, אני גם רואה גם יוזמות מקומיות היום, בלי שום קשר לכלום, אני אתן לך דוגמא. מי שמכיר את הסמטה, בניין המועדונית הישן-ההיסטורי, שבבא חאקי, הרב אבו-חצירא הראשון ישב בה, יצא למכרז. אנחנו סברנו שאף אחד לא יתמודד, והוא שימור וזה הרבה מאוד כסף, שני חבר'ה צעירים הלכו ושילמו הרבה מאוד כסף, ועוד דחו להם תוכנית שימור, הם הולכים להקים מסעדה במקום הזה. תשמעי, זו יוזמה יפהפיה. אני, מבחינתי, שייטנו להם עוד קומה,

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

מוטי, קניתי. מחר אני מודיעה ומשקיעה נדל"ן שתוכנית השימור תשביח לה את זכויות הבנייה,

עו"ד ג. נחמני:

לא, אני,

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

(מדברים ביחד)

אני, בדיוק, מאחר שגם אני לא מוסמך לתת זכויות בנייה, אבל, אבל, אבל אני מעריך, לפי היכרותי פה, זה אמור לשפר את המצב, להיטיב את המצב, מה שקיים היום. לא נשלה את עצמנו. בעוד שנה, שנתיים, שלוש, ארבע, זה לא הופך להיות אתר תיירותי מובהק אטרקטיבי. זה תהליך שייקח המון זמן. לעיריית תל אביב, די שהיינו מקבלים עשרה אחוז מהקנסות חנייה שלהם, יכולנו להיות מסודרים. אנחנו, והם, דרך אגב, לקח להם לא מעט שנים להרים את יפו, ויפו משקיפה לים, ואין מקום שמשקיף לים שהוא לא אטרקטיבי. אנחנו בינתיים משקיפים לשמיים. בקיצור, אני רוצה לסכם, מאחר והמועצה כבר, חברי המועצה דווקא, למיטב הבנתי, די מתלהבים מהתוכנית, עם ניואנסים כאלו, ניואנסים אחרים. אנחנו, מה שיש לנו פה זה רק להתפלל שזה ייושם, כי תיאוריה כנראה נקבל. ואני באמת רוצה להודות לצוות שעשה את העבודה, לכל מי שנוכח כאן במקום. גם לחברי המנגנון המקצועי שלנו שהיו שותפים, מחלקת ההנדסה וכל השותפים הנוגעים בדבר. לנו זו הייתה ישיבת מועצה קצת שונה, כי אנחנו רגילים לעסוק בארנונה, והיטלים וכו', ופתאום באים מושיבים אותנו ככה כמעט דיון, כמעט דיון אקדמי.

עו"ד מ. יצחק, היו"ר:

זה טוב.

מר ע. שנהר:

פרטיכל מועצה מס' 13-2011/10

מיום 2.11.2011

דף מס' 22

- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: משהו קצת אווירה שונה. אני באמת רוצה להודות לכולם. תודה על ההצגה.
- מר ע. שנהר: תודה רבה.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: אנחנו רק נקווה ש-, חברי מועצת העיר, אנחנו, שגם, מר פ. מנסור:
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: שניה, שניה, שניה.
- מר פ. מנסור: שגם מוסדות העירייה, תאמץ אותם. כאילו, מה לא,
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: ברגע שהם בתוכנית מתאר תקפה, אין ברירה למוסדות העיר אלא לאמץ אותם. זה תוכנית מתאר.
- מר פ. מנסור: כן, כן, היו פה רמזים ואני אפרש אותם. למשל, גינדי נבנה וקיבל אישור, בניגוד לתוכנית הזאת המוצעת.
- עו"ד ג. נחמני: אני מסכימה איתך, בגלל זה אני לא בתוקף.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: אבל אתה בניגוד עניינים. קנית מגינדי, לא?
- מר פ. מנסור: לא חשוב.
- עו"ד ג. נחמני: לא, אבל מה הקשר?
- מר פ. מנסור: לא חשוב.
- עו"ד ג. נחמני: גינדי?
- מר פ. מנסור: אבל זה בניגוד לתוכנית. ועל זה צריכים פה להיזהר שהדברים יעשו על פי התוכנית.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: פאיז, סליחה. כבר מסיימים. התוכנית, התוכנית הזאת לא תקפה.
- מר פ. מנסור: אני יודע, כי כשהיא תקבל תוקף.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: מאה אחוז. גינדי בונה לפני, ותאמין לי, גינדי במיתוג שלו עשה לנו מה שלא עשינו 30 שנה.
- עו"ד ג. נחמני: לא, אין קשר בין הדברים.

פרטיכל מועצה מס' 13-2011/10

מיום 2.11.2011

דף מס' 23

- מר פ. מנסור: לא, אבל,
- עו"ד ג. נחמני: דרך אגב,
(מדברים ביחד)
מר פ. מנסור: אתה לא יודע, אולי, מוטי,
- עו"ד ג. נחמני: נהפוך הוא, עד שתוכנית המתאר תיכנס לתוקף, על כולנו להגיש בקשות,
(מדברים ביחד)
מר פ. מנסור: לא.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: טוב, חבר'ה,
- מר פ. מנסור: למה אני אומר את זה, מוטי? בדוד רזיאל יש תוכנית לבנות מגדלים של 28 קומות.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: אתה מדבר על תינוק שלא בא לעולם.
- מר פ. מנסור: בסדר. אבל,
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: אין פה, ודרך אגב, זה לא רע.
- מר פ. מנסור: אני לא יודע. זה לא מתאים לתוכנית עכשיו.
- עו"ד מ. יצחק, היו"ר: עכשיו, אוקיי. הלאה. אני רוצה, מאחר שיש הצעות החלטה, לא הרבה, וגם אישור פרוטוקולים, הגשת דו"ח תלת חודשי, אני רוצה להצביע על כל לתיק, מי בעד ירים את ידו.

מחליטים:
1.(157)

1. הצעות החלטה המוגשות ע"י ראש העירייה לשיבת המועצה.

2. אישור פרטיכלים:

- א. בטיחות בדרכים – (1) מס' 13-2011/2 מיום 31 ביולי 2011.
- ב. תרבות תורנית – (1) מס' 13-2011/1 מיום 25 בספטמבר 2011
- ג. הנחות באגרות פיתוח – (1) מס' 13-2011/2 מיום 4 באוקטובר 2011.
- ד. איכות הסביבה – (1) מס' 13-2011/1 מיום 9 באוקטובר 2011.
- ה. ועדת קליטה – (1) מס' 13-2011/2 מיום 10 באוקטובר 2011.

3. הגשת דו"ח תלת חודשי על פעולות העירייה לחודשים

יולי – ספטמבר 2011.

עפ"י סעיף 140 ב' (ב') לפקודת העיריות.

(בעד – פה אחד, 9 קולות)

צו"ד מוטי יצחקי
יו"ר הישיבה

מנאל קוליססקי
מזכיר מכיר